

* * *

Ти поруч. Ти, мов світ,— кругом.
Твоя присутність, наче місто,
Як тихий Київ за вікном,
Сповитий в сяєво огнисте,

Запалий в сон — але без сну,
Зникаючий, та — незникомий,
Рве з шиї кладку кам'яну,
Немов тісний застрілий комір;

Де, подолавши гам і крик,
Спітнілі й ще не прохололі,
На переможений хідник
Ступають стомлені тополі.

Ти, наче думка, що Дніпро
У шкірі пагорбів зелених,—
Підземна книга скарг або
Нотатник наших справ буденних.

Твоя присутність, ніби клич
Полудень, наче книгу, взяти
І, розгорнувши, чимскоріш
Легкий твій подих дописати.

1931